

LÍDA BAAROVÁ

* 7. 9. 1914 Praha
† 27. 10. 2000 Salcburk

Lída Baarová; DÍVKA V MODRÉM (1939)

Mezi herečky, které režisér Otakar Vávra obsazoval nejčastěji, patřily i hvězdy **Lída Baarová** a Adina Mandlová. Zajímavé je jeho srovnání obou kolegyně: „*Obě byly ctižádostivé, a když viděly možnost se uplatnit, snažily se podat nejlepší výkon. Ve vypjatých scénách měly sice jejich mimické schopnosti své meze, ale jejich osobnost a protikladný charakter citově čisté Lídy a cynického moderního děvčete Adiny byly přesvědčivé. Když některá z nich přišla do restaurace nebo do baru, všichni se za ní otočili. Oblékały se s velkým vkusem a uměly ve svých toaletách chodit. Naše dnešní herečky by vedle nich vypadaly jako popelky.*“ Jedním z úspěšných Vávrových filmů byla *Dívka v modrém*: „*Baarová se výtečně hodila na dívku, která vystoupí z barokního obrazu. Byla prostě prototypem ženské slovanské krásy.*“

ČERNOBÍLÉ IDOLY 3

PRVNÍ DÁMY

Poznáte tuhle půvabnou blondýnku? Ano, je to **Lída Baarová!** V době, kdy filmové role přestávaly přicházet, hledala útočiště v divadle. Sama na to vzpomínala: „V hereckém životě se často stává, že smůla jednoho je štěstím druhého. Má sestra Zorka onemocněla a já za ni zaskočila v pardubickém divadle. Šťastná náhoda tomu chtěla, že se tam zastavil šéf Národního divadla Jan Bor, můj výkon se mu zamlouval, a tak za mnou přišel do šatny, abych si u něj zahostovala. Byla jsem mu za tu hereckou možnost vděčná, protože jsem se vlastně vracela ke svým počátkům. Hlavně jsem směla pracovat, a zajímavě pracovat, když jsem jinak tonula v moři nejistoty a nejasných obav.“ Na snímku z roku 1942 je Lída Baarová v Národním divadle coby Lilofee ve stejnojmenné hře Manfrieda Hausmanna.

Pokud se v reklamě objeví známá osobnost, okamžitě tím zvýší prodej nabízeného výrobku. Všichni prostě chtějí doma mít to, co používá jejich miláček. Nic na tom, že herec či zpěvák vzal účinkování v reklamě spíš z finančních důvodů než proto, že by danou věc tak miloval a musel by ji stůj co stůj doporučit svým fanouškům. Adina Mandlová tak propagovala šaty různých módních salonů, Truda Grosslichtová ráda pózovala u automobilů, Vlasta Burian dokonce prodával pneumatiky. Takhle reklama vyšla roku 1941 v časopise Pestrý týden: „*Ty jsou rozto milé!*“ Tak se vyjádřila **Lída Baarová** o těchto dřeváčkách. *Líbivé propletení svršku, vzdušnost a snadno ohebná podešev jsou dobrými vlastnostmi tohoto vzoru.*“ Značku obuvi vám ale neprozradím, byla by to totiž i po letech reklama. Ona nejmenovaná firma totiž stále existuje. Ve Zlíně...

JIŘINA ŠTĚPNIČKOVÁ

* 3. 4. 1912 Praha
† 5. 9. 1985 Praha

Jiřina Štěpničková; BABIČKA (1940)

Nechci porušit tradici, a tak opět prosím herce Jiřího Štěpničku, aby nám něco prozradil na svou maminku **Jiřinu Štěpničkovou**: „Maminka se mě snažila od divadla odradit, jak mohla. Její odrazovací metody byly jednoduché – brala mě všude s sebou, abych viděl, co herecké povolání obnáší. Jenomže to asi dělala blbě, jak vidíte, k divadlu jsem se dostal. Nikdy jsem nechtěl, aby chodila na moje premiéry, protože mě to znervózňovalo. Ona ale vždycky přišla tajně. Uvaďčky mi samozřejmě hned hlásily: ‚Pane Štěpnička, maminka je tady!‘ Byla velmi nekompromisní a dovedla tnout do živého. Obstát v jejích očích bylo takřka nemožné. Věděl jsem ale, že je dokonalá profesionálka a že jakákoli její připomínka sedí.“

Jiřina Štěpničková